

Publicerad 2022-06-07 21:19 av Black raven

Framtiden i ljusets tecken.

Soldatens minnen av krigets trauman som doft av död liljekonvalj.

Jag ej kan se hans mun.

Om jag gjort det skulle han anförtro mig instängda känslor.

Depressionen som inte helt släpper taget med sina sylvassa klor.

Om att stänga av sig själv eller fly från sig själv.

Men att stanna upp, att våga vara kvar i sig själv och ta in det vackra

är att lära sig leva på nytt.

Jag ej kan se hans blick.

Om jag gjorde det skulle jag se gårdagens minnen - en vind av mörker.

Men hjärtat ömt omfamnas av bröder som läker de ärr som sakta bleks.

I sin utsträckta hand soldaten sått ett frö. Ta den och du ska se vänskap gro.

När de brutna vingar ändå lyfter. Är det starka vänskapsband som för oss samman.

Jag ej kan se hans näsa.

Om jag gjort det skulle jag se hans underbara ansiktsuttryck när han känner fredens hopp med doft av livets tusensköna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten